

Т. О. Павленко, А. П. Оперчук

Онкозахворюваність персоналу уранових шахт як маркер ефективності системи радіаційного захисту на підприємстві

Стаття присвячена оцінці системи радіаційного захисту гірників уранових шахт. Проаналізовано офіційні дані дозиметричного контролю індивідуальних доз опромінення гірників підземних та наземних спеціальностей у контексті ризику захворюваності на рак легенів. Визначено структуру доз опромінення та внесок окремих джерел у сумарну дозу гірників. Встановлено, що за 15 останніх років зареєстровано 114 випадків професійного раку легенів. Накопичені еквівалентні дози на легені онкологічних хворих варіювали від 20 до 430 мЗв, а стаж роботи в 56 % випадків становив більше 20 років.

Визначено, що фактична середньозважена смертність шахтарів від раку легенів становить три випадки на 1000 шахтарів, що ставить під сумнів достовірність результатів дозиметричного контролю та ефективність системи радіаційного захисту на підприємстві.

Ключові слова: уранові шахти, шахтарі, доза опромінення, рак легенів, радіаційний захист, прийнятний ризик.